

■ Cavad ZEYNAL

QƏRİB DAĞLAR

İlahi, dağlar da qərrib olarmış,
İlahi, dağlar da insan kimiymiş.
Halına baxanda bulud dolarmış,
Baxışı bir həzin lisan kimiymiş.

Baxırlar uzaqdan sözü var kimi,
Həsərdən, elə bil, qısıq olublar.
Oğulsuz-uşaqsız qocalar kimi,
Qonaqsız-qarasız yazıq olublar.

Dəyişib payızlar, yaylar elə bil,
Arpaçay, Həkəri bizə çatmayır.
Azalır bu yanda sular ilbəil,
Ağsuçay, Girdiman dizə çatmayır.

Dəlidağ Vazehin papağı kimi,
Böyük Kirs necə də seçilir, Allah!
Gəl indi dilə tut sən ürəyimi,
Varlıqım içimdə kiçilir, Allah!

Hər biri qısılib qalib sazaqdan,
Ölümü yoxsa ki, duyub gəlmişik?
Kişi papağıdı dağlar uzaqdan,
Kişi papağını qoyub gəlmişik.

OCAQ DAĞDAĞANI

Bir kimsə əyməzdi budaqlarını,
Bir kimsə qırmazdı bir çöpünü də.
Müqəddəs bilərdi gələnlər onu,
Müqəddəs bilərdi çör-çöpünü də.

Elə öyrəşmişdik pir tərifinə,
Gələni, gedəni az idi ancaq.
Hayandan baxardıq dörd tərəfinə,
Hayandan baxardıq - yaz idi ancaq.

Tökülən çöpləri yel sovurardı,
Kökləri torpağın təkindən dərin.
Kölgədən çıxardıq - gün qovurardı,
Kölgəyə girərdik - sərindən sərin.

Baxardın, budaqlar qapqara lentdi,
Gələnlər nə isə yazıb gedərdi.
Sallanan, yellənən lent deyildi ki,
Gedənlər dərdini asıb gedərdi.

Xırdaca-xırdaca meyvəsi vardı,
Payıza dönəndə dada düşərdi.
Elə ki, bir ocaq xatırlanardı,
Ocaq dağdağanı yada düşərdi.

Gözünə ağ gələr kim haqqı dansa,
Eyləyən bircədə, birdə eyləyər.
Adi ağacı da insan inansa,
Ocaq da eyləyər, pir də eyləyər.

QAYA KÖLGƏSİ

Hər kölgədən sərindi
Qalın qaya kölgəsi.
Qayalıqda kölgələr
Kölgəliklər ölkəsi.

Gün keçirmir zərrə də,
Gün içirmir zərrə də.
Qalın qaya kölgəsi...
Adam elə dincəlir.

Yayın cırhacırında
Deyirsən bəs qış gəlir.
Qar sovurur - əsər yox,
Gün qovurur - əsər yox.

Arayanlar axışır,
Yarıyanlar axışır.
Gəlib yeri, qoy deyim:
Cılızlar yalın olar.
Yalnız qaya olanın
Kölgəsi qalın olar.

APARARMISAN

"Könlümə babamın daxması düşüb"
Vahid Aslan

Ölürəm bir elə daxmadan ötrü,
Bir baba adında doğmadan ötrü.
Bir kəsim, bir dadım loxmadan ötrü
Məni o daxmaya apararmısan?

Sevərəm, pir kimi ocaq eylərəm,
Narını, barını saçaq eylərəm.
Şeytani, iblisi qaçaq eylərəm,
Məni o daxmaya apararmısan?

Bir şirin körpə tək əzizləyəm,
Səhər də, axşam da təmizləyəm.
Atını minərəm, məhmizləyəm,
Məni o daxmaya apararmısan?

Tutub saxlayaram orda hər anı,
Gül-çiçək qoxuyar tamam dörd yanı.
Elə unudaram mən bu dünyanı. . .
Məni o daxmaya apararmısan?

Keçmişin ədəbi - baba daxması,
Məbədlər məbədi - baba daxması.
Məkkədi, Kəbədi baba daxması,
Məni o daxmaya apararmısan?

Hey əkim, becərim - ziraətə gəl,
Ərikdə, gilada şəhdə, mətə gəl.
Ölüm o daxmada - ziyarətə gəl,
Məni o daxmaya apararmısan?

UŞAQLIQ ŞƏKLİMƏ BAXARKƏN

Üz-üzə qalmışam uşaqlığımla,
Üz-üzə, göz-gözə qəfil görüşdüm.
Elə qovuşdum ki, ilkin çağım,
Elə bil qəfildən tarixə düşdüm.

O ağır illərin quraqlıqları
Baxıram, üzünə hopub qalıbdı.
Qohumun, qonşunun qıraqlıqları
İntizar gözüne hopub qalıbdı.

Nə yaman uzaqda qalmısan belə,
Yetmiş il o yanda qədim olmusan.
Ağır müharibə. . . evdə də heç nə,
Dədəli, nənəli yetim olmusan.

Üzündə, gözündə ümid, intizar,
Nə yaman donuqsan, niyə keymisən?
Gözündə sayrışan bir işartı var -
Dana dərisindən çariq geymisən.

Gəl tutum əlindən, çıxacaq şəhərə,
Geyimli - keçimli eyləyim səni.
Arxalı, qürreli baxacaq şəhərə,
Hamıdan seçimli eyləyim səni.

Maşına mindirim, at qalsın bizə,
Gördüyün o bibi, o da xaladı.
Ötənlər, keçənlər mat qalsın bizə,
Bu uşaq nə şirin-şəkər baladı.

Baxanlar bəxtəvər desinlər mənə:
Bir baxın, bir baxın, bir almadılar.
Donsunlar Allahın möcüzəsinə:
Bunlar ki, qüdrətdən bir olmadılar. . .

Baxıram bayaqdan uşaqlığıma,
Bir ömür yol gəlib, dağlar aşıbdı.
Bir uşaq o yanda ilkin çağım,
Bir qoca bu yanda uşaqlaşdı.

QAMÇI

Vallah, hərdən lazımdı,
Özü də bərk lazımdı.
Qamçı niyə vuruldu,
Bax, buna dərk lazımdı.

Qamçılayın siz məni,
Çəkinməyin, vurun hey.
Birə-mindi günahım,
Haq divanı qurun hey.

Özgə bilib qohumu
Özgədən dost tutmuşam.
Burnum bulud deşibdi,
Özümü unutmuşam.

Doğulduğum yerləri
Uzaq bölgə bilmişəm.
Arxamca gələnləri
Qara kölgə bilmişəm.

Mənə gülünc görünüb
Kiminsə həyanlığı.
Tükümü tərptəməyib
Dərdirinin bəyanlığı.

Çoxlarına salamım
Ağır minnətim olub.
Ölkələr dolaşmışam,
Qürbət cənnətim olub.

Qamçılayın siz məni,
Çəkinməyin, vurun hey.
Günahlarım birə-min,
Haqq divanı qurun hey.

Qamçılayın siz məni,
Öluncə diri kimi.
Dikəlim, özüm olum
Sizlərdən biri kimi.

